

РЕШЕНИЕ

№ 1514

гр. София, 10.03.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 10.02.2017 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Веселина Женаварова

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разглежда дело номер **10587** по описа за **2016** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по гл. XII АПК във вр. с чл. 63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Ц. Е. Б. срещу решение №4641/15.06.2016г. по н.а.х.д. №2172/2016г. по описа на Софийски районен съд, НО, 130 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление №15-4332-021249/30.11.2015г. на началник на Отдел "Пътна полиция" - СДВР, с което НП на касационния жалбоподател на основание чл. 174, ал. 3 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лв., а на основание чл. 177, ал. 1, т. 2, пред. I от ЗДвП – административно наказание „глоба“ в размер на 300 лв. за извършено нарушение по чл. 150 ЗДвП. Като касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК се сочат допуснати от първоинстанционния съд нарушения на материалния и процесуален закон; конкретно - необоснованост и неправилност на решението, с оглед приетото от районния съд, че именно касаторът е управлява автомобила, и отказа на въззивния съд да допусне доказателства и експертизи за установяване на обратното. Твърди и че незаконосъобразно за няколко нарушения по чл. 174, ал. 3 ЗДвП му е наложено едно наказание. Искане се решението на СРС и потвърденото с него наказателно постановление да бъдат отменени.

В съдебно заседание касационният жалбоподател Ц. Е. Б., р.пр., не се явява, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Ответникът по касационната жалба Отдел "Пътна полиция" - СДВР, р.пр., не изпраща

представител в съд.з. и не взема становище по жалбата.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София-град, XIII касационен състав, като взе предвид посочените в жалбата касационни основания, становищата на страните, заключението на прокурора и събраните от първоинстанционния съд доказателства, направи следните изводи:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 АПК във вр. с чл.63, ал.1 ЗАНН и е процесуално допустима. По съществото ѝ и във връзка със сочените в нея касационни основания, административният съд взе предвид следното:

С обжалваното решение Софийският районен съд е потвърдил наказателното постановление, с което на Ц. Е. Б. на основание чл.174, ал.3 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000лв., а на основание чл.177, ал.1, т.2, пред.І от ЗДвП за извършено нарушение по чл.150 ЗДвП административно наказание „глоба“ в размер на 300лв. – за това, че на 15.11.2015г., около 20,15ч. в [населено място], на бул.Х. К., с посока на движение от [улица], управлява лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] без свидетелство за управление на МПС; като отказва да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или друго упойващо вещества.

За да постанови решението си, и в частност за да приеме, че именно касаторът е управлявал МПС, което обстоятелство той оспорва, районният съд е обсъдил подробно - по отделно и в цялост показанията на разпитаните по делото свидетели Д. Г. и Л. Л., които твърдят, че са били свидетели на ПТП и че след него от шофьорското място на процесния автомобил е излязъл мъж - касатора Б.. Районният съд е изложил подробни съображения защо дава вяра на показанията на горните свидетели, а не на тези на свидетелката К., която твърди, че е тя е управлявала автомобила. За да формира извода, че този водач е бил именно Ц. Е. Б., районният съд кредитира изцяло показанията на свидетелите Д. Г. и Л. Л. като достатъчно конкретни, последователни и логически обосновани. Свидетелите са очевидци на ПТП и непосредствено станалото след него и категорично заявява, че водачът на автомобила е бил мъж, а свидетелката К. е слезла от пътническото място. Не се установяват обстоятелства, които да правят свидетелката Л. заинтересована по отношение на последиците от инцидента и участниците в него. Районният съд не кредитира показанията на свидетелите К., с оглед нейната заинтересованост предвид личните им отношения с касационния жалбоподател.

Относно искането за назначаване на съдебно-техническа, съдебно-медицинска и Д.-експертиза, съдът намира, че същите не биха допринесли за разкриване на обективната истина. Заключение относно шофьорските умения на касатора зависи изцяло от волята му да демонстрира такива, което не би било в негов интерес, а и наличието им или липсата им е ирелевантно по делото, доколкото той не притежава СУМПС. Също така предвид периода от време между ПТП и направеното искане за Д.-експертиза, през който възможност за достъп до автомобила са имали редица лица, които биха могли да премахнат следите относно които се иска изследването, назначаването на тази експертиза също не е необходимо. Следва да бъде отбелязано, и че касационното производство цели отстраняване на допуснати от районния съд грешки в производството пред него, но не и пропуск на страните да ангажират доказателства своевременно; като в тази връзка пред районния съд медицинска експертиза със задачи, коментирани в касационната жалба, не е искана, а

само в жалбата е заявено, че ще се поиска такава с допълнително уточнени задачи, което пред районния съд не е сторено, а е поискан само следствен експеримент за шофьорските умения на касатора, който основателно е отказан от СРС по коментарите по горе съображения.

Преценката на първоинстанционния съда относно установените по делото релевантни факти не подлежи на касационен контрол, доколкото при обсъждането на доказателствата не е допуснато превратно тълкуване или вътрешно противоречие и непоследователност, каквито в случая касационният съд не констатира. Изводите на съда в смисъл, че именно Ц. Е. Б. е управлявал автомобила, са направени при спазване на изискването по чл.305, ал.3, пр.ІІ НПК във вр. с чл.84 ЗАНН след преценка на всички доказателства по делото и по вътрешно убеждение.

Неоснователно е възражението, че доколкото касаторът е отказал проба с техническо средство и не е изпълнил предписанието за даване на кръвна проба са налице две отделни нарушения по чл.174, ал.2 ЗДвП, за които е следвало да му се наложат отделни наказания и като не е сторено това, издаденото НП е незаконосъобразно. Настоящият съд намира, че от изложената в НП фактическа обстановка става ясно, че наказателната отговорност на касатора е ангажирана за това, че е отказал извършването на проверка с техническо средство за установяване на употребата на алкохол. Посочването на неизпълненото предписание за медицинско изследване е само във връзка с цитирането на нарушената правна норма. Т.е. НП е издадено само с оглед осъществяването на първото посочено в нормата изпълнително деяние; а не за две нарушения.

По посочените съображения, съставът на касационният съд приема, че при постановяването от Софийския районен съд на обжалваното решение не е допусната сочената в касационната жалба необоснованост, а от там и неправилно прилагане на материалния закон - нарушения, представляващи касационни основания по чл.348, ал.1 НПК, поради което решението следва да бъде оставено в сила.

С оглед горното и на основание чл.221, ал.2 АПК във вр. с чл.63 ЗАНН, Административен съд София-град, XIII касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от №4641/15.06.2016г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 130 състав, по н.а.х.д.№2172/2016г. по описа на съда.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

